

DOI: https://doi.org/10.32782/inclusive_economics.8-4
УДК 657.4:502.1

Китайчук Т. Г.

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри обліку та оподаткування,
Вінницький торговельно-економічний інститут
Державного торговельно-економічного університету
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8171-1220>

Покинйчереда В. В.

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри обліку та оподаткування,
Вінницький торговельно-економічний інститут
Державного торговельно-економічного університету
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2734-8667>

ESG-ЗВІТНІСТЬ В УКРАЇНІ: ПЕРСПЕКТИВИ, ВИКЛИКИ ТА ДОРОЖНЯ КАРТА ВПРОВАДЖЕННЯ

Сучасний бізнес вимагає не лише фінансової успішності, а й демонстрації сталого розвитку через ESG-фактори. В Україні відбувається інституціоналізація ESG-звітності, зумовлена євроінтеграцією та глобальними трендами. 2025 рік стане переломним, оскільки уряд переходить від стратегій до конкретних регуляторних кроків, включаючи імплементацію CSRD. Основними кроками для впровадження ESG-звітності в Україні є: формування нормативно-правової бази (2024–2026), розвиток потенціалу бізнесу (2025–2027) та практичне впровадження (з 2026). У статті запропоновано план дій підприємств щодо впровадження ESG-звітності в Україні, а саме: призначити відповідальних, вивчити вимоги CSRD/ESRS, провести оцінку поточного стану, розробити внутрішню політику та інтегрувати збір ESG-даних. Своєчасна адаптація до CSRD є критичною для збереження конкурентоспроможності, доступу до європейських ринків та забезпечення сталого розвитку. Ігнорування цих змін несе ризик втрати конкурентних переваг.

Ключові слова: ESG-звітність, сталий розвиток, CSRD (Директива про корпоративну звітність про сталий розвиток), ESRS (Європейські стандарти звітності про сталий розвиток), підприємства України, євроінтеграція.

Tetiana Kytaichuk, Vitalii Pokynchereda
Vinnitsia Institute of Trade and Economic
of the State University of Trade and Economics

ESG REPORTING IN UKRAINE: PROSPECTS, CHALLENGES, AND A ROADMAP FOR IMPLEMENTATION

Introduction. Non-financial aspects, particularly ESG factors (Environmental, Social, Governance), are rapidly emerging as paramount in modern business. Ukraine, driven by its European integration aspirations and global trends, is in the initial yet dynamic phase of ESG reporting institutionalization. However, the widespread implementation faces significant technical and regulatory complexities, necessitating substantial support for small and medium-sized businesses. **Purpose.** This article aims to investigate the prospects and challenges associated with the implementation of ESG reporting in Ukraine. It proposes a practical roadmap for the effective integration of ESG reporting into the national business environment. **Methods.** The research employs a multifaceted approach, combining a systematic literature review with analytical and synthetic methods. A comparative analysis with European Union directives, specifically the Corporate Sustainability Reporting Directive (CSRD) and European Sustainability Reporting Standards (ESRS), is utilized to identify harmonization gaps and opportunities. The methodology also incorporates foresight techniques to predict likely future developments and implications of ESG reporting for Ukrainian enterprises. **Results.** The study's findings indicate that ESG reporting implementation in Ukraine is in an active formation stage. Significant challenges persist at the state level, including a fragmented regulatory framework, a notable lack of unified methodology and national standards for ESG data collection and reporting, and a critical shortage of qualified personnel. The research highlights that CSRD and ESRS are transforming ESG from a “nice-to-have” reputational tool into a mandatory reporting requirement, directly impacting Ukrainian companies through export activities, cooperation with European investors, and plans for European representation. The existing “Strategy for the Introduction of Sustainable Development Reporting by Enterprises” lays a fundamental basis for harmonization but lacks detailed methodological guidance, creating uncertainty for companies. **Conclusion.** ESG reporting has become an integral component of contemporary business practice. Companies failing to prepare promptly risk losing their competitive advantage. Ukrainian enterprises must proactively adapt to CSRD

requirements now to effectively prepare for changes taking effect from 2025. The proposed implementation roadmap includes: (1) Establishing a robust regulatory and institutional framework (2024–2026), covering legislative harmonization, digital platform development, and regulatory oversight. (2) Fostering capacity building and methodological support for businesses (2025–2027) through comprehensive training, practical guides, and audit development. (3) Driving practical implementation and continuous monitoring (from 2026 onwards) via pilot projects, systematic data collection, and ongoing adaptation.

Keywords: ESG Reporting, Sustainable Development, CSRD (Corporate Sustainability Reporting Directive), ESRs (European Sustainability Reporting Standards), Ukrainian Enterprises, European Integration.

Постановка проблеми та її актуальність. Сучасний бізнес функціонує в умовах глобальних трансформацій, де традиційні показники фінансової успішності вже не є вичерпними критеріями для оцінки вартості та довгострокової стійкості підприємства. На перший план виходять нефінансові аспекти, що об'єднані концепцією сталого розвитку та відомі як ESG-фактори (Environmental, Social, Governance – екологічні, соціальні та управлінські).

Процеси в Україні йдуть в напрямку інституціоналізації ESG-звітності, особливо в контексті євроінтеграції та глобальних трендів. Але це лише етап поступового становлення, а не зріла практика на рівні всієї економіки.

Україна на шляху до євроінтеграції зобов'язана гармонізувати своє законодавство з європейським. Це включає й вимоги до сталого розвитку та ESG. 2025-й рік є тим періодом, коли розроблені стратегії та дорожні карти щодо ESG (які вже існують на рівні уряду) повинні переходити в етап конкретних регуляторних кроків, включаючи імплементацію відповідних директив ЄС, що стосуються нефінансової звітності. Це може проявлятися в оновленні законодавства, розробці національних рекомендацій чи навіть обов'язкових вимог для певних категорій компаній.

Великі компанії, зокрема ті, що орієнтуються на міжнародні ринки, активно впроваджують принципи сталого розвитку та публікують відповідні звіти. Однак для повної інтеграції ESG-підходів необхідно вирішити ряд технічних та нормативних питань, а також забезпечити підтримку малого та середнього бізнесу. Розуміючи переваги від включення ESG-показників у свою звітність, вже є багато прикладів успішної реалізації ESG-звітності українським бізнесом, такими компаніями як «ДТЕК», «Київстар», «Метінвест», та низкою банків, які стали амбасадорами сталого розвитку: Банк «Львів», Таскомбанк, ОТП Банк, Укргазбанк, «Райффайзен Банк Україна» Укрсиббанк, що вказує на готовність компаній рухатися в напрямку адаптації до європейських стандартів ESG.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Останні дослідження та публікації в Україні чітко відображають зростаючий інтерес до ESG-звітності, усвідомлення її важливості та водночас численні виклики на шляху впровадження.

Науковці Шкварчук Л. О. та Гайдін О. Д. у своїй праці відзначають надзвичайно динамічний розвиток як ESG практик так і ESG звітування. Особливістю цього процесу є те, що його драйверами є не скільки регуляторні чи наглядові органи, скільки сама бізнес-спільнота. У роботі попередньо відзначався солідний внесок консалтингових агентств та компаній з управління інвестиціями у справу наукового обґрунтування та поширення практик зі сталого розвитку [1].

Лагодієнко О. В. характеризує стратегічне управління підприємством на основі ESG-критеріїв, особливості соціально відповідального інвестування в сучасних умовах, проблеми формування показників ESG-звітності підприємств України. Стратегія ESG у господарській системі в ідеалі базується на готовності керівництва компаній вести бізнес таким чином, щоб наступне покоління бізнесменів залишалося в досить здоровій екологічній, соціальній та виконуючій урядові рекомендації середовищі для успішного просування бізнесу надалі. Принципи ESG включають в себе інтеграцію екологічних, соціальних та управлінських факторів, будучи безумовною вимогою для підприємств у всіх сферах господарювання [2].

Макаренко І. О. стверджує, що розкриття інформації, пов'язаної з критеріями ESG, може принести значні переваги українським компаніям. По-перше, це може допомогти їм визначити та керувати ризиками й можливостями ESG, що може покращити їхню довгострокову фінансову ефективність та стійкість. По-друге, це може підвищити їхню репутацію та залучення зацікавлених сторін, оскільки інвестори, клієнти та інші зацікавлені сторони все частіше вимагають більшої прозорості та підзвітності щодо питань ESG. По-третє, це може забезпечити доступ до ширшого кола відповідальних інвесторів та інвестиційних можливостей, які можуть підтримати їх зростання та розвиток [3].

На відсутність уніфікованої методології та стандартів вказують багато публікацій. Зокрема, Селецька Д. О. наголошує на відсутності єдиних, чітких правил та методик відображення ESG-показників в українській обліковій системі. Це ускладнює процес аудиту, зіставності даних та їхню верифікацію [4].

Звіти KPMG та DiXi Group, зокрема дослідження Офісу зеленого переходу DiXi Group (березень

2025), вказують, що значний відсоток українських компаній (до 77%) усвідомлюють необхідність впровадження ESG-стандартів та потребують відповідних інструментів.

Аналіз останніх досліджень та публікацій свідчить про те, що Україна перебуває на початковому етапі активного впровадження ESG-звітності. Хоча розуміння її значущості зростає як серед бізнесу, так і на державному рівні, існують значні виклики, пов'язані з кадровим забезпеченням, відсутністю уніфікованих методологій та необхідністю адаптації національного законодавства до європейських вимог.

Метою статті є дослідження перспектив та проблем впровадження ESG-звітності в Україні, а також розробка дорожньої карти її інтеграції в національну бізнес-практику.

Виклад основного матеріалу дослідження. 2025 рік стане поворотним моментом для українських підприємств у сфері сталого розвитку. Слідом за європейськими колегами, вітчизняний бізнес зіштовхнеться з новими, більш жорсткими вимогами до нефінансової звітності. Це не просто данина часу, а життєва необхідність для збереження конкурентоспроможності на міжнародних ринках та демонстрації соціальної відповідальності.

На сьогодні існують ухвалені ЄС ключові директиви та стандарти у сфері ESG:

Директива щодо нефінансової звітності (NFRD);

Директива щодо корпоративної звітності та сталого розвитку (CSRD);

Європейські стандарти звітності щодо сталого розвитку (ESRS);

Постанова про розкриття інформації про сталий розвиток (SFDR);

Регламент щодо таксономії.

Ключовим викликом є Корпоративна звітність зі сталого розвитку (CSRD), перші вимоги якої для деяких компаній набудуть чинності вже у 2025 році. Отже, своєчасна підготовка до цих змін стає стратегічним пріоритетом для українських компаній.

Нормативно-правове поле ESG (Environmental, Social, Governance) в Україні перебуває на етапі активного формування та адаптації до міжнародних, насамперед європейських, стандартів. Хоча комплексної та єдиної законодавчої бази, яка б системно регулювала всі аспекти ESG-звітності, ще немає, існують ключові ініціативи та документи, що створюють основу для її розвитку.

В 2024 році розпорядженням Кабінету Міністрів України від 25 червня 2024 р. № 587р, схвалено Національний план з енергетики та клімату на період до 2030 року та розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18 жовтня 2024 р. № 1015 ухвалено Стратегію запровадження підприємствами звітності зі сталого розвитку [5].

Стратегія запровадження підприємствами звітності зі сталого розвитку – це ключовий документ, що визначає стратегічні напрямки та цілі держави щодо впровадження нефінансової звітності. Він передбачає поетапне запровадження обов'язкової звітності зі сталого розвитку для певних категорій підприємств, а також розробку національних стандартів звітування на основі міжнародних практик (зокрема, Директиви ЄС про корпоративну звітність зі сталого розвитку – CSRD).

Стратегія запровадження підприємствами звітності зі сталого розвитку є «дорожньою картою» для майбутніх законодавчих змін і демонструє політичну волю уряду до розвитку ESG.

З метою впровадження вказаних стратегічних документів, МФУ 7 лютого 2025 року оприлюднило проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» щодо запровадження звітності зі сталого розвитку. Серед ключових змін, що пропонуються, можна виділити наступні:

1. Запровадження обов'язкової звітності зі сталого розвитку.

2. Розширення кола суб'єктів, які зобов'язані складати звітність. Звітність зі сталого розвитку за новими стандартами зобов'язані будуть складати: великі підприємства, середні підприємства, цінні папери яких допущені до торгів на регульованому ринку капіталу, малі підприємства, цінні папери яких допущені до торгів на регульованому ринку капіталу, материнські підприємства великої групи.

3. Визначення таксономії звітності зі сталого розвитку як складу статей і показників звітності зі сталого розвитку та її елементів, які підлягають розкриттю. Таксономія звітності зі сталого розвитку за стандартами звітності зі сталого розвитку схвалюється Європейською Комісією.

4. Поетапне впровадження нової звітності:

2026 рік: для великих підприємств, середня кількість працівників яких за рік, що передуює звітному, становить понад 500 осіб, а також для материнських підприємств великої групи, середня кількість працівників яких на консолідованій основі перевищує 500 осіб;

2027 рік: для інших великих підприємств та материнських підприємств великої групи;

2028 рік: для малих та середніх підприємств, цінні папери яких допущені до торгів на регульованому ринку капіталу.

5. Інші зміни та доповнення.

Ці зміни свідчать про системний підхід України до імплементації європейських норм у сфері сталого розвитку та нефінансової звітності, що є важливим кроком на шляху до євроінтеграції та підвищення прозорості українського бізнесу.

23 квітня 2025 року Національного банку України (НБУ) оприлюднив для обговорення проєкт Білої книги «Управління екологічними, соціальними та управлінськими ризиками у фінансовому секторі». НБУ, будучи регулятором фінансового сектору, активно працює над впровадженням ESG-принципів для банків та інших фінансових установ. Біла книга є важливим кроком до розробки регуляторних вимог щодо інтеграції ESG-ризиків у системи управління ризиками, кредитування та інвестування. Впровадження ESG-вимог для фінансового сектору є критично важливим, оскільки саме він є каталізатором для всього бізнесу, впливаючи на доступ до фінансування для компаній, що дотримуються ESG-принципів.

На сьогодні залишаються такі виклики та прогалини українського нормативно-правового поля як фрагментарність, відсутність єдиної методології, недостатня обов'язковість, кадрова невідповідність:

Отже, нормативно-правове поле ESG в Україні перебуває на стадії активного становлення, зумовленого, в першу чергу, процесами європейської інтеграції та зростаючим глобальним попитом на прозорість та відповідальність бізнесу. Існуючі стратегічні документи та ініціативи НБУ закладають основу для майбутніх змін. Проте, для повноцінного та ефективного впровадження ESG-звітності необхідна розробка комплексного національного законодавства, що гармонізуватиметься з європейськими стандартами, зокрема CSRD, та забезпечить уніфіковану методологію для всіх учасників ринку.

Ще нещодавно ESG-принципи розглядалися переважно як опціональний інструмент для покращення корпоративного іміджу або залучення донорських грантів. Проте, у 2024 році відбулася суттєва трансформація у сприйнятті та застосуванні цих стандартів. ESG-звітність перестала бути виключно репутаційним інструментом, набувши статусу обов'язкової вимоги. Corporate Sustainability Reporting Directive (CSRD) значно розширює коло суб'єктів, які зобов'язані розкривати інформацію щодо сталого розвитку, та встановлює єдині європейські стандарти звітування зі сталого розвитку (ESRS), що підкреслює її фундаментальне значення для сучасного бізнесу та фінансової системи.

2025-й – це перший звітний рік, за який компанії в ЄС (і пов'язані з ними партнери, зокрема й українські) повинні будуть подавати повні ESG-звіти у 2026-му.

Звітування має відповідати стандартам ESRS і пройти зовнішній аудит – як фінансова звітність. Це означає кінець «маркетингового ESG» – більше ніяких порожніх обіцянок без підтверджених даних. Компанії вже зараз повинні мати системи збору даних, щоб звітувати через рік.

ESRS – це набір єдиних стандартів, які регулюють, що саме компанія має розкривати у своєму звіті. Звіти повинні містити не просто загальні дані про ESG-активності, а кількісні показники впливу компанії на соціальну сферу, екологію та управлінські процеси.

Також компанії зобов'язані розкривати ризики, пов'язані з правами людини, кліматичними змінами та корпоративним управлінням. Тепер звіти компаній про екологічну відповідальність повинні пройти незалежну перевірку аудиторів, як це відбувається із фінансовою звітністю.

Незважаючи на те, що українські компанії не зареєстровані в юрисдикції Європейського Союзу, вимоги Європейських стандартів звітності зі сталого розвитку (ESRS) можуть безпосередньо впливати на їхню діяльність. Існує щонайменше три основні сценарії такого впливу:

- експорт продукції/послуг до країн ЄС: Європейські партнери, які самі підпадають під дію Директиви про корпоративну звітність зі сталого розвитку (CSRD), потребуватимуть даних про сталий розвиток від своїх постачальників, включаючи українські компанії. Це необхідно для формування їхньої власної консолідованої ESG-звітності та проходження аудиту. Таким чином, українські експортери можуть зіткнутися з вимогами надання власного ESG-звіту;

- співпраця з європейськими інвестиційними фондами та інвесторами: дедалі більше європейських інвестиційних фондів та приватних інвесторів інтегрують ESG-критерії у свої інвестиційні стратегії. Без прозорості та верифікованої нефінансової звітності українські компанії можуть втратити доступ до європейського капіталу та можливості укладати угоди з такими суб'єктами;

- плани щодо відкриття представництв або філій у Європі: у разі відкриття дочірніх підприємств, представництв або філій на території Європейського Союзу, ці структури підпадатимуть під юрисдикцію ЄС. Відповідно, для них звітування за стандартами ESRS стане обов'язковим, що вимагатиме від материнської української компанії належної підготовки та інтеграції відповідних обліково-аналітичних систем.

Ці сценарії підкреслюють стратегічну необхідність для українських компаній адаптуватися до міжнародних вимог ESG, навіть за відсутності прямого національного регулювання на початкових етапах.

Подальша імплементація вимог щодо звітування зі сталого розвитку в Україні передбачає розробку уніфікованої електронної інфраструктури та впровадження відповідних методологічних стандартів. Зокрема, до грудня 2025 року заплановано затвердження єдиних правил подання звітності в електронному

форматі, а до березня 2026 року – розробка та затвердження єдиної платформи для її агрегації та подання. Деталі щодо архітектури та функціоналу цієї платформи наразі залишаються невідомими. Проте, зважаючи на визначені терміни, українські підприємства вже зараз мають ініціювати внутрішні процеси зі збору, систематизації та аналізу релевантної інформації для майбутнього звітування, а також визначити ключові цільові показники на перспективу.

Водночас, значним викликом для суб'єктів господарювання є відсутність чітких вказівок щодо формату самої звітності зі сталого розвитку як інтегральної частини нефінансової звітності. Стратегія запровадження підприємствами звітності зі сталого розвитку [5] хоча й передбачає доступність офіційного перекладу Європейських стандартів звітності зі сталого розвитку (ESRS) влітку 2025 року, не надає конкретних методологічних настанов щодо імплементації цих стандартів у практику складання звітів. Це створює методологічну невизначеність для підприємств, які прагнуть забезпечити відповідність міжнародним вимогам.

Для успішної адаптації до нових вимог ESG-звітності та інтеграції принципів сталого розвитку у свою діяльність, українським підприємствам необхідно діяти проактивно. Наведемо покроковий план дій з часовими періодами:

Етап 1: Оцінка та стратегічне планування (негайно – 2025 рік)

1. Призначення відповідального за ESG: визначити відповідальну особу або створити робочу групу/комітет з питань ESG. Це може бути фахівець з фінансів, бухгалтер, маркетолог або окремий спеціаліст зі сталого розвитку.

2. Ознайомлення з вимогами: детальне вивчення чинного та перспективного нормативно-правового поля України щодо ESG (проект Закону, ініціативи НБУ, розпорядження КМУ); глибоке вивчення вимог CSRD та ESRS, особливо тих, що стосуються розміру та галузі діяльності компанії, а також її ланцюгів постачання; визначити, чи підпадає компанія (або її європейські партнери) під перші хвилі обов'язкового звітування.

3. Оцінка поточного стану (Gap Analysis): провести внутрішній аудит наявної інформації, процесів та систем щодо ESG-факторів; визначити, які ESG-показники вже збираються, які дані відсутні, а які потребують покращення; оцінити рівень ESG-ризиків та можливостей для компанії.

4. Визначення релевантних ESG-факторів (матеріальність): провести аналіз матеріальності для визначення найбільш значущих ESG-тем для діяльності підприємства та його стейкхолдерів. Це допоможе сфокусувати зусилля на пріоритетних напрямках.

5. Розробка або оновлення внутрішньої політики: сформулювати або оновити внутрішню по-

літику зі сталого розвитку та ESG; інтегрувати ESG-принципи в корпоративну стратегію та місію компанії.

6. Встановлення цілей та KPI: визначити конкретні, вимірювані, досяжні, релевантні та часово обмежені (SMART) ESG-цілі та ключові показники ефективності (KPIs) для кожного релевантного ESG-напрямку (наприклад, зниження викидів, збільшення частки відновлюваної енергії, підвищення рівня інклюзивності, впровадження етичних норм у ланцюгу постачання).

Етап 2: Збір даних та інтеграція процесів (2025 – початок 2026 року)

1. Адаптація облікових та управлінських систем: визначити, як поточні бухгалтерські, управлінські та ІТ-системи можуть бути адаптовані для збору, обробки та зберігання ESG-даних; розглянути можливість впровадження спеціалізованого програмного забезпечення для ESG-менеджменту та звітування.

2. Налагодження процесів збору даних: розробити чіткі процедури для збору первинних даних за всіма визначеними ESG-показниками (наприклад, обсяги споживання енергії, води, відходів; дані про працівників, навчання, інциденти; інформація про управління та ризики); визначити джерела даних, відповідальних осіб та частоту збору; забезпечити інтеграцію збору ESG-даних у повсякденні операції компанії.

3. Залучення підрозділів: провести навчання та підвищити обізнаність всіх релевантних підрозділів (бухгалтерія, фінанси, виробництво, HR, маркетинг, логістика) щодо їхньої ролі у зборі та наданні ESG-інформації.

4. Управління ланцюгом постачання: розпочати діалог з постачальниками та партнерами щодо їхньої ESG-практики, оскільки їхні дані можуть бути необхідними для звітування компанії (особливо за вимогами CSRD).

Етап 3: Формування, подання та верифікація звітності (2026 рік і далі)

1. Формування звітності: на основі зібраних та проаналізованих даних скласти перший ESG-звіт відповідно до обраних стандартів (наприклад, ESRS через CSRD); звернути увагу на чіткість, повноту та прозорість викладеної інформації.

2. Забезпечення внутрішнього контролю: розробити та впровадити внутрішні механізми контролю для забезпечення достовірності, точності та повноти ESG-даних та звітності.

3. Зовнішня верифікація (аудит): розглянути можливість залучення незалежних аудиторів для підтвердження достовірності ESG-звіту, що значно підвищить довіру до наданої інформації з боку стейкхолдерів. Для деяких категорій компаній це стане обов'язковим.

4. Публікація та комунікація: оприлюднити ESG-звіт відповідно до вимог регуляторів та міжнародних практик (на вебсайті компанії, у річних звітах); активно комунікувати про досягнення та цілі в сфері сталого розвитку з усіма зацікавленими сторонами.

Етап 4: Постійне вдосконалення (безперервно)

1. Моніторинг та аналіз: регулярно моніторити показники, аналізувати прогрес у досягненні ESG-цілей та виявляти сфери для покращення.

2. Зворотний зв'язок: активно збирати зворотний зв'язок від стейкхолдерів (інвесторів, працівників, клієнтів, громадськості) щодо ESG-практик та звітності компанії.

3. Адаптація та інновації: постійно адаптувати ESG-стратегію та звітність до нових викликів, регуляторних змін та інновацій у сфері сталого розвитку.

Дотримання цього плану дозволить українським підприємствам не лише виконати нові вимоги, а й перетворити ESG-звітність на потужний інструмент для стратегічного управління, підвищення інвестиційної привабливості та зміцнення репутації.

Висновки. В Україні вже діє Стратегія запровадження підприємствами звітності зі сталого розвитку. Вперше на національному рівні закладено чітку

мету: гармонізувати українське звітування з європейськими стандартами CSRD та ESRS.

Звітність зі сталого розвитку є невід'ємним елементом сучасної бізнес-практики та стратегічного планування. Підприємства, що не розпочнуть своєчасну підготовку до впровадження цих стандартів, ризикують втратити свою конкурентоспроможність на ринку.

Для українських компаній особливого значення набуває необхідність адаптації до вимог Директиви про корпоративну звітність зі сталого розвитку (CSRD) вже на поточному етапі. Це дозволить їм ефективно підготуватися до набрання чинності нових регуляцій, які стануть обов'язковими для певних категорій суб'єктів господарювання в ЄС, починаючи з 2025 року.

Своєчасна імплементація цих вимог не лише забезпечить відповідність міжнародним стандартам та регуляторним нормам, але й сприятиме стабільному, ефективному та сталому розвитку підприємств у довгостроковій перспективі. Ігнорування нових стандартів несе ризик втрати конкурентних переваг, обмеження доступу до європейських ринків та інвестиційних ресурсів, що, у свою чергу, може негативно вплинути на можливості подальшого розвитку.

Література:

1. Шкварчук Л. О., Гайдін О. Д. ESG – критерії в системі оцінювання сталого розвитку *Наукові інновації та передові технології*. 2022. № 5 (7). С. 195–206. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2022-5\(7\)-195-206](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2022-5(7)-195-206)
2. Лагодієнко О. В. Актуальні аспекти розвитку ESG-стратегії для підприємства. *Бізнес-навігатор*. 2022. Вип. 3. С. 61–65. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/bnav_2022_3_13
3. Макаренко І. О. Інкorporація ESG-критеріїв у діяльність компаній у контексті їх інвестиційного скринінгу. *Економіка, управління та адміністрування*. 2023. № 2. С. 86–93. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vzhdtu_econ_2023_2_15
4. Селецька Д. О. Формування ESG-звітності за стандартами GRI: екологічний аспект. *Економіка та суспільство*. 2024. № 69. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-69-145>
5. Про схвалення Стратегії запровадження підприємствами звітності із сталого розвитку. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 18.10.2024 № 1015-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1015-2024-%D1%80#Text> (дата звернення: 24.05.2025)

References:

1. Shkvarchuk L. O., Haydin O. D. (2022). ESG – kryteriyi v systemi otsinyuvannya staloho rozvytku [ESG – criteria in the system of assessing sustainable development]. *Naukovi innovatsiyi ta peredovi tekhnolohiyi*, no. 5 (7), pp. 195–206. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2022-5\(7\)-195-206](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2022-5(7)-195-206)
2. Lahodiyenko O. V. (2022). Aktualni aspekty rozvytku ESG-stratehiyi dlya pidpryyemstva [Current aspects of ESG-strategy development for the enterprise]. *Biznes-navihator*, issue 3, pp. 61–65. Available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/bnav_2022_3_13
3. Makarenko I. O. (2023). Inkorporatsiya ESG-kryteriyiv u diyalnist kompaniy u konteksti yikh investytsiynoho skryninhu [Incorporation of ESG-criteria into the activities of companies in the context of their investment screening]. *Ekonomika, upravlinnya ta administruvannya*, no. 2, pp. 86–93. Available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vzhdtu_econ_2023_2_15
4. Seletska D. O. (2024). Formuvannya ESG-zvitnosti za standartamy GRI: ekolohichnyy aspekt [Formation of ESG-reporting according to GRI standards: environmental aspect]. *Ekonomika ta suspilstvo*, (69). DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-69-145>
5. Pro skhvalennya Stratehiyi zaprovadzhennya pidpryyemstvamy zvitnosti iz staloho rozvytku [On the approval of the Strategy for the introduction of sustainable development reporting by enterprises]. (2024, October 18). Rozporiadzhennya Kabinetu Ministriv Ukrayiny, no. 1015-r. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1015-2024-%D1%80#Text> (accessed: May 24, 2025).

Стаття надійшла до редакції 02.05.2025 р.